

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 163

гр. Бургас, 09.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СТАНИМИРА АНГ. ИВАНОВА
Съдебни КИНА В. ХРИСТОВА
заседатели: ПАВЛИНА М. БРАТАНОВА

при участието на секретаря Жанета Здр. Кръстева
в присъствието на прокурора Благовест Д. Вангелов
като разглежда докладваното от СТАНИМИРА АНГ. ИВАНОВА Частно
наказателно дело № 20242100200072 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 433 и следващите от НПК и е образувано по повод постъпила молба от З. Г. М., ЕГН *****, за постановяване на основание чл. 87 от НК, вр. чл. 433-436 от НПК на съдебна реабилитация по отношение на всички осъждания на молителя.

В съдебно заседание пред настоящия съд М., редовно призован, се явява лично и поддържа молбата. Посочва, че има семейство, както и едногодишна дъщеря, за които трябва да полага грижи, но е в невъзможност, тъй като осъжданията му пречат да си намери работа в България. Ангажира писмени доказателства.

Представителят на Окръжна прокуратура - Бургас изразява становище, че не се ангажирани достатъчно доказателства за добро поведение в тригодишния срок по чл.87, ал.1 от НК.

Бургаският окръжен съд, като обсъди искането на молителя, становището на прокурора и след като се запозна с доказателствата по делото, за да се произнесе, взе предвид следното:

Видно от приложената справка за съдимост на молителя З. Г. М., ЕГН *****, същият е осъждан както следва:

1. С влязла в сила присъда на 03.05.1999 г., постановена по НОХД № 79/1998 г. по описа на Сливенски военен съд, М. е признат за виновен за извършено на 19.05.1995 г. деяние и е осъден, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 9 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален общ режим

2. С Определение от 30.03.2001 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 82/2001 г. по описа на Районен съд-Бургас, като молителят бил признат за виновен за извършено от него деяние на 08.10.1999 г., поради което му било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер и 3 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. Наказанието е изтърпяно на 17.08.2001 г.;
3. С Определение от 27.09.2002 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 418/2002 г. по описа на Районен съд-Бургас, като осъденият бил признат за виновен за извършено от него деяние на 13.06.1999 г., поради което му било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. Наказанието е изтърпяно на 21.01.2004 г.;
4. С Определение от 17.10.2002 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД №855/2002 г. по описа на Районен съд-Поморие, като М. бил признат за виновен за извършено от него деяние на 11.09.1994 г., поради което му било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, изпълнението на което е отложено, на основание чл.66, ал.1 от НК, за срок от 3 години;
5. С влязла в сила присъда на 24.10.2002 г., постановена по НОХД № 826/2001 г. по описа на Районен съд-Бургас, молителят е признат за виновен за извършено на 19.05.2001 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;
6. С влязла в сила присъда на 25.06.2003 г., постановена по НОХД № 1771/2002 г. по описа на Районен съд-Сливен, молителят е признат за виновен за извършено през месец март 2001 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;
7. С Определение от 01.03.2004 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 276/2001 г. по описа на Районен съд-Бургас, като М. бил признат за виновен за извършени от него деяния на 05.12.1998 г., както и на различни дати в периода 29.01.2000 г. – 05.03.2000 г., поради което му било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;
8. С влязла в сила присъда на 03.06.2004 г., постановена по НОХД № 276/2001 г. по описа на Районен съд-Бургас, М. е признат за виновен за извършено на 05.12.1998 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца и глоба в размер на 1000 лева, като е постановено да се изтърпи при първоначален общ режим;
9. С влязла в сила присъда на 01.12.2006 г., постановена по НОХД № 2125/2006 г. по описа на Районен съд-Бургас, М. е признат за виновен за извършено на 18.11.2002 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лева;
10. С Определение от 16.01.2008 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по

НОХД № 64/2008 г. по описа на Районен съд-Сливен, като осъденият бил признат за виновен за извършено на 27.09.2007 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален общ режим. Наказанието е изтърпяно на 25.01.2008г.;

11. С влязла в сила присъда на 29.04.2009 г., постановена по НОХД № 655/2008 г. по описа на Районен съд-Казанлък, М. е признат за виновен за извършено на 22.03.2008 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. Наказанието е изтърпяно на 21.12.2018г.;
12. С влязла в сила присъда на 23.09.2009 г., постановена по НОХД № 570/2008 г. по описа на Районен съд-Казанлък, М. е признат за виновен за извършено на 12/13.03.2008 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. Наказанието е изтърпяно на 21.12.2018г.;
13. С Определение от 25.04.2017 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 317/2017 г. по описа на Районен съд-Петрич, като осъденият бил признат за виновен за извършено през месец март 2009 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим и „Глоба“ в размер на 100 лв. Наказанието „лишаване от свобода“ е изтърпяно на 21.12.2018г.;
14. С Определение от 28.03.2018 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 246/2018 г. по описа на Окръжен съд-Бургас, като осъденият бил признат за виновен за извършено на 23.10.2008г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. Наказанието „лишаване от свобода“ е изтърпяно на 21.12.2018г.;

С оглед прилагане принципа за най-благоприятно третиране на осъденото лице, следва да се прецени дали отделните осъждания не могат да бъдат групирани. При преценка в тази насока, настоящият съдебен състав достигна до извода за следното:

Съдът се е произнесъл с Определение по НЧД № 290/2018 г. по описа на Окръжен съд Бургас, с което е определено и наложено едно общо най-тежко наказание по осъжданията му по НОХД № 655/2008г. и НОХД № 570/2008г. и двете по описа на Районен съд-Казанлък, по НОХД № 317/2017 г. по описа на Районен съд-Петрич и по НОХД № 246/2018 г. по описа на Окръжен съд-Бургас, а именно „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца, като е постановено да бъде изтърпяно при първоначален строг режим. Към така определеното общо най-тежко наказание е присъединено и наказанието „Глоба“ в размер на 100 лв. Определението е влязло в сила на 10.05.2018г. Общото наказание е изтърпяно на 21.12.2018 г.

Районен съд-Бургас се е произнесъл с влязло в сила определение на 29.07.2005г., с което е определено и наложено едно общо най-тежко наказание по осъжданията му по

НОХД № 79/1998 г. на Военен съд-Сливен и НОХД № 855/2002 г. по описа на Районен съд-Поморие, а именно „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 9 месеца, като е постановено да бъде изтърпяно при първоначален строг режим. Определено е и едно общо най-тежко наказание измежду осъжданията на М. по следните дела - НОХД № 276/2001 г., НОХД № 276/2001 г. и НОХД № 826/2001 г. и трите по описа на Районен съд-Бургас, както и НОХД № 1771/2002 г. по описа на Районен съд-Сливен, а именно „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, като е постановено да бъде изтърпяно при първоначално строг режим. Общото наказание е изтърпяно на 06.03.2006 г.

Спрямо останалите осъжданията на М. по НОХД № 82/2001 г. и НОХД №418/2002 г. и двете по описа на Районен съд-Бургас, също са налице условията да бъде направена кумулация и да бъде определено едно общо най-тежко наказание, преди да бъдат преценени предпоставките за реабилитация, доколкото деянията са осъществени преди да има влязъл в сила съдебен акт между тях, а именно „лишаване от свобода“ в размер на 3 месеца, което следва да се търпи при първоначално строг режим. Наказанията са изтърпени респ. на 17.08.2001 г. и на 21.04.2004 г.

Осъжданията по НОХД № 2125/2006 г. на Районен съд-Бургас и по НОХД №64/2008г. на Районен съд-Сливен не попадат в никоя от предходните групи. Наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, което е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим, наложено по НОХД № 64/2008 г. по описа на Районен съд-Сливен, М. е изтърпял на 25.01.2008 г.

Видно от Удостоверение с изх.№3369/07.02.2024 г., издадено от ЧСИ Иванка Миндова, наказанието „Глоба“ в размер на 100 лева, наложено му по НОХД №317/2017 г. по описа на Районен съд-Петрич е изпълнено, тъй като глобата е платена.

След тези осъждания няма данни за противообществени прояви на М., нито за образувани наказателни производства или повдигнати обвинения спрямо молителя.

За да бъде допустима реабилитация по чл.87 от НК, то следва лицето да не е било реабилитирано по право. С оглед това, че са налице повече от едно осъждания, за да е налице реабилитация по право, следва да се изтекли сроковете по чл.88а, ал.4, вр. с ал.1 от НК за всички осъждания. Предвид данните по делото и приобщения доказателствен материал, съдът намира, че 10 годишният срок от изтърпяване на наложеното общо най-тежко наказание по НЧД №290/2018 г. по описа на ОС-Бургас, не е изтекъл към настоящия момент, поради което молителят не може да бъде реабилитиран по право. С оглед на това и молбата за съдебна реабилитация е допустима.

Съгласно [чл. 85 от НК](#) реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното, като в ал. 2 на същата норма се предвижда, че реабилитацията не се прилага по отношение на осъдените за престъпления против мира и човечеството. В случая искането се отнася за престъпления, които не попадат в посоченото по-горе изключение.

Разпоредбата на [чл. 87, ал. 1 НК](#) изрично регламентира при наличието на кои предпоставки може да се постанови съдебна реабилитация, а именно, ако в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата или намалено с работа или помилване наказание осъденият не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание и ако е имал добро поведение и ако при умишлено престъпление е възстановил причинените вреди.

Както се установи по-горе в изложението, наказанията, наложени на М. по последната група деяния, са изтърпени на 21.12.2018г., т. е. към настоящия момент за това осъждане, което е последно по ред, е изтекъл предвиденият в [чл. 87, ал. 1 НК](#) срок. Следователно, налице е първата предвидена предпоставка за постановяване на съдебна реабилитация.

От събраните по делото доказателства се установява наличие и на втората предпоставка – добро поведение на молителя. Този извод се потвърждава от представено удостоверение рег. № 8273/13.12.2023 г. от Окръжна прокуратура – Бургас. Видно от удостоверението след извършена справка в Унифицираната информационна система на Прокуратурата на Република България и Единна информационна система за противодействие на престъпността се установява, че срещу молителя към дата 12.12.2023г. няма обвинения по неприключили наказателни производства. За установяване на доброто поведение на молителя бяха ангажирани и следните писмени доказателства, а именно – копие на удостоверение за раждане на Е.З.М.. (дъщеря на молителя) и копие на трудов договор на чужд език. Видно и от самите негови обяснения, той живее на семейни начала с жена, от която има едногодишно дете. Всичко това показва, че след изтърпяване на наказанието по последното му осъждане, повече от пет години, М. е предприел трайно поведение към своята ресоциализация в обществото, като отговорен човек и гражданин, спазващ правилата и обществените порядки. Следва да се отбележи, че макар последните съдебните актове, с които е ангажирана неговата наказателна отговорност, да са влезли в сила през 2017г. и 2018г., деянията, за които той е осъден с тях, са осъществени в много по-предходен момент, а именно през 2008г. и 2009г. Това следва да покаже, че молителят се е въздържал през един много по-продължителен период от осъществяване на противообществени прояви и е имал трайно добро поведение близо 14 години.

На лице е и третата предпоставка – възстановяване на причинените от престъпленията вреди. За деянието по последното осъждане е било сключено споразумение за решаване на делото, което означава, че са били възстановени причинените вреди.

С оглед изложеното, настоящият състав намира подадената молба за съдебна реабилитация за основателна и същата следва да бъде уважена.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

РЕАБИЛИТИРА на основание [чл. 87, ал. 1 НК](#) З. Г. М., ЕГН ***** по
всичките му осъждания.

Определението може да се обжалва и протестира с частна жалба и протест пред
Апелативен съд - Бургас в 7-дневен срок, считано от днес.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____